

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9688/2558

การประปานครหลวงโจทก์ นายเจต ศิริพันธ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 437

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2543 จำเลยที่ 1 ขับรถบรรทุกสิบล้อ เฉี่ยวชนกับรถแท็กซี่ ซึ่งมีนาย ส. เป็นผู้ขับและถึงแก่ความตายหลังเกิดเหตุ จำเลยที่ 5 เป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์ที่จำเลยที่ 1 ขับ อุบัติเหตุดังกล่าวทำให้รถบรรทุกสิบล้อที่จำเลยที่ 1 ขับชนท่อประปาของโจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์เสียค่าใช้จ่ายซ่อมแซมเป็นเงิน 92,347 บาท การที่จำเลยทั้งห้าจะรับผิดชอบโจทก์ ข้อเท็จจริงต้องรับฟังได้ว่า เหตุที่รถทั้งสองคันเฉี่ยวชนกันเกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ 1 หรือนาย ส. แม้โจทก์จะได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายตาม ป.พ.พ. มาตรา 437 วรรคหนึ่ง แต่โจทก์ยังคงต้องนำสืบให้ได้ความดังกล่าว เมื่อพยานหลักฐานของโจทก์ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ว่าเหตุที่รถทั้งสองคันเฉี่ยวชนกัน เกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ 1 ดังนั้น จำเลยที่ 2 และที่ 3 จึงไม่ต้องรับผิดชอบโจทก์และเป็นเหตุในลักษณะคดีจึงให้มีผลไปถึงจำเลยที่ 1 ซึ่งมีได้ฎีกาด้วย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งห้ารวมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน 99,266.57 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 92,341 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา จำเลยที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 5 ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ให้โจทก์ใช้ค่าทนายความแทนจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 จำนวน 2,000 บาท โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ร่วมกันใช้ค่าเสียหายจำนวน 99,266.57 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 92,341 บาท แก่โจทก์ นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 28 พฤษภาคม 2544) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 4 ที่ 5 ทั้งสองศาลให้เป็นพับ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกา โดยผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า คืบเกิดเหตุจำเลยที่ 1 ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อ หมายเลขทะเบียน 70-0728 ยะลา ไปตามถนนเอกชัย มุ่งหน้าไปบางขุนเทียนชนกับรถยนต์แท็กซี่ หมายเลขทะเบียน 8ท-3154 กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีนายสำราญ เป็นผู้ขับรถทั้งสองคันได้รับความเสียหาย นายสำราญถึงแก่ความตาย หลังจากรถทั้งสองคันชนกันแล้ว รถยนต์บรรทุกสิบล้อพุ่งลงคูน้ำไปทับท่อประปาของโจทก์ได้รับความเสียหาย จำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของและผู้ครอบครองรถยนต์บรรทุกสิบล้อคันเกิดเหตุ จำเลยที่ 3 เป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์บรรทุกสิบล้อคันเกิดเหตุ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยฎีกาตามของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ต้องร่วมกับจำเลยที่ 1 รับผิดชอบโจทก์หรือไม่ เห็นว่า ก่อนที่รถยนต์บรรทุกสิบล้อที่จำเลยที่ 1 ขับจะแล่นตกลงไปในคูน้ำทับท่อประปาของโจทก์ได้รับความเสียหาย รถยนต์บรรทุกสิบล้อได้เฉี่ยวชนกับรถยนต์แท็กซี่ซึ่ง

นายสำราญเป็นผู้ขับเป็นเหตุให้รถยนต์บรรทุกสิบล้อเสียหลักแล่นตกคูน้ำ ดังนั้นการที่โจทก์จะขอให้จำเลยทั้งห้ารับผิดชอบต่อโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงต้องฟังได้เสียก่อนว่าเหตุที่รถทั้งสองคันเฉี่ยวชนกันเกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ 1 หรือนายสำราญ แม้โจทก์จะได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 437 วรรคหนึ่ง ก็ตาม โจทก์ก็ต้องนำสืบให้ได้ความดังกล่าว โจทก์คมีนางสาวทัศนพรภา ผู้รับมอบอำนาจโจทก์เป็นพยานเบิกความว่า เหตุเกิดวันที่ 29 พฤษภาคม 2543 เวลากลางวัน และตอบทนายจำเลยที่ 3 ถามค้านว่า พยานไม่ทราบสาเหตุที่รถยนต์บรรทุกสิบล้อไปชนท่อประปาของโจทก์ และไม่ทราบผลการดำเนินคดีอาญาว่า ฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดหรือถูก ส่วนจำเลยที่ 3 มีร้อยตำรวจเอกปัญญา พนักงานสอบสวนคดีรถทั้งสองคันชนกันเบิกความเป็นพยานว่า คืบเกิดเหตุพยานไปดูที่เกิดเหตุได้สอบถามจำเลยที่ 1 ผู้ขับรถบรรทุกสิบล้อคันเกิดเหตุได้ความว่า จำเลยที่ 1 ขับมาจากแยกบางบอน 5 มุ่งหน้าไปบางขุนเทียนเฉี่ยวชนกับรถยนต์แท็กซี่ซึ่งแล่นสวนทางมาคืบเกิดเหตุพยานยังไม่สามารถสรุปได้ว่าเหตุเกิดจากความประมาท ของฝ่ายใดเนื่องจากมีดและรถทั้งสองคันแยกไปคนละทิศละทาง ได้แจ้งข้อหาจำเลยที่ 1 ว่าขับรถโดยประมาทจำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ ไม่สามารถแจ้งข้อหานายสำราญได้เนื่องจากนายสำราญถึงแก่ความตาย ทราบว่าผลดีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องจำเลยที่ 1 และตอบทนายจำเลยที่ 4 และที่ 5 ถามค้านว่า หลังจากเฉี่ยวชนกันแล้วรถยนต์บรรทุกสิบล้อเสียหลักข้ามไปช่องเดินรถฝั่งตรงข้าม ลักษณะการเฉี่ยวชนเป็นการชนกันด้านหน้าอย่างแรง พยานไม่ทราบจุดที่เฉี่ยวชนกันว่าอยู่จุดใด เห็นเศษกระจกหล่นเกลื่อนกลาดไปทั่วถนน เมื่อพิจารณาจากภาพถ่าย ก็ปรากฏเพียงท้ายรถยนต์บรรทุกสิบล้อซึ่งไม่ใช่ด้านหน้ารถ อันเป็นจุดเฉี่ยวชน ส่วนอีกภาพหนึ่งก็เป็นเพียงภาพรถยนต์บรรทุกสิบล้อที่ด้านหน้ารถตกลงคูน้ำไม่ปรากฏเศษวัสดุหรือร่องรอยที่บ่งชี้ว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายประมาทเลินเล่อ ส่วนภาพถ่ายรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุรถชนกัน ส่วนเหตุรถยนต์บรรทุกสิบล้อแล่นตกคูน้ำไปทับท่อประปาของโจทก์ก็เกิดขึ้นหลังจากรถทั้งสองคันเฉี่ยวชนกันแล้วทำให้รถยนต์บรรทุกสิบล้อเสียหลักข้ามไปช่องเดินรถฝั่งตรงข้ามซึ่งเป็นช่องเดินรถยนต์แท็กซี่แล้วตกคูน้ำไปทับท่อประปาของโจทก์ แต่ก็ไม่ได้อาจฟังได้ว่าเหตุที่รถทั้งสองคันชนกันเกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ 1 หรือนายสำราญ อีกทั้งพนักงานอัยการก็มีคำสั่งไม่ฟ้องจำเลยที่ 1 ในข้อหาขับรถโดยประมาท ส่วนที่นายสุรัชย์ พยานจำเลยที่ 5 เบิกความเป็นพยานว่า พยานไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุพบว่ามีย่องรอยการครูดบนผิวถนนจากด้านที่รถยนต์บรรทุกสิบล้อมุ่งหน้าไปคูน้ำซึ่งอยู่ด้านช่องเดินรถยนต์แท็กซี่และพบรอยคราบน้ำมันในช่องเดินรถยนต์แท็กซี่จึงอนุมานว่าจุดชนน่าจะอยู่ตรงบริเวณที่มีคราบน้ำมัน แต่พยานปากนี้เป็นพนักงานของจำเลยที่ 5 ผู้เอาประกันภัยรถยนต์แท็กซี่ซึ่งเป็นฝ่ายปฏิบัติกับฝ่ายรถยนต์บรรทุกสิบล้อ จึงอาจเบิกความช่วยเหลือจำเลยที่ 5 ได้ ประกอบกับจำเลยที่ 5 ไม่ได้ ส่งภาพถ่ายรอยคราบน้ำมันและรอยครูดที่กล่าวถึงประกอบคำเบิกความ คำของนายสุรัชย์จึงมีน้ำหนักน้อยไม่เพียงพอให้รับฟังข้อเท็จจริงยังรับฟังไม่ได้ว่าเหตุที่รถทั้งสองคันชนกันจนเป็นเหตุให้รถยนต์บรรทุกสิบล้อเสียหลักแล่นลงคูน้ำทับท่อประปาของโจทก์ได้รับความเสียหายเกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 และที่ 3 จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ และเป็นเหตุในลักษณะคดีจึงให้มีผลถึงจำเลยที่ 1 ซึ่งมีได้ฎีกาด้วย ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

สมชาย พันธุมะโอภาส · ประทีป ดุลพินิจธรรมา · อิศสระ นิ่มละมัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9688/2558>